

Коментаришући карактер састанка италијанског премијера Силвија Берлусконија са француским председником Николом Саркозијем у Риму, италијанска Ла Stampa приметила је са иронијом да се суштина самита састојала у стварању „привида јединства“ које је у ствари немогуће. Али ко шта говорио, страна која је изгубила јесте сама Европа, резимирао је лист.

Подлога непетости која се појавила између Француске и Италије због проблема избеглица са северноафричке обале добро је позната. Као што су и прогнозирали неки експерти, париском госту је пошло за руком да расположи домаћина сусрета да да сагласност на промену Шенгенског споразума. Реч је између осталог о обнови пасошке контроле на границама и јачању мера безбедности у случају ванредних околности.

Ако се сложимо са Ла Стампом, у Риму је заиста био постигнут само привид јединства. Чувена солидарност о којој последњих година неуморно говоре лидери ЕУ, испоставила се, како сада видимо, митом. Подлога за нове конфликте после римског самита никуда није нестала. Хиљаде избеглица ће и даље чекати решавање своје судбине на жалосно чувеном острву Лампедуза. Само њих саме нигде не чекају, без обзира на сва уверавања у верност идеалима европске демократије.

Анкетирања која су спровели разни фондови и универзитети са необичном перманентношћу сведоче о расту националистичких расположења и ксенофобије у Европи. Рецимо, идеје одиозног тила Сарацина у његовој скандалозној књизи Немачка саму себе ликвидира подржава преко 60% анкетираних Немаца. Може се подсетити на неуспех политике такозваног мултикултурализма, што су признали недавно немачки канцелар Ангела Меркел, француски председник Никола Саркози и британски премијер Дејвид Камерон. Ако су о ревизији курса коегзистенције мноштва култура почели да говоре политичари прилично суздржани у својим изјавама, експерти изводе закључак да то значи да је дати правац међународне сарадње изгубио привлачност.

Познати политиколог, главни уредник листа Русија у глобалној политици Фјодор Лукјанов сматра дату тенденцију прилично озбиљном за ЕУ.

То је ужасни неуспех читаве европске политике, говори експерт. Одавно се говорило о томе да је време да се у миграционој сфери изради координисана политика. О томе периодично говоре, затим све утихне. Поједине земље се плаше да ако буде постојала јединствена политика, на њих могу да пребаце неке додатне обавезе. Необично што Европска комисија, која би ту требало да преузме на себе водећу улогу, не изјашњава се никако. Тако да ми се чини да је то тежак концептуални проблем за ЕУ.

Европска комисија је ипак подигла свој глас. Званични представник Европске комисије Оливије Баји изјавио је да ће ускоро бити објављен документ са излагањем мишљења комисије поводом могућег усавршавања Шенген споразума. Али ничег револуционарног тамо неће бити. А у међувремену експерти предвиђају нови талас избеглица из Либије, бомбардовању је сада спремна да се придружи Италија. Испада да сама Европа све дубље себе гура у миграциону омчу, не знајући како да се одатле избави.

По речима Фјодора Лукјанова, ЕУ као организација уопште не постоји у контексту либијске кризе. Као што постаје сада јасно, ни у контексту миграције.

(Глас Русије)